

то само то падани на Римско-Католици те Цариградъ было слѣдствие то на родство то и другарство то между ласкариди те и кралове ти Български. Папи те кои то бяха недовольни на Български те кралове зашто то не исполнили искани то на униа та и кавга та съ тѣхни те кліенти (кліенти са назоваватъ те, кои то са покорни на Папата), Римско-Католически те Императоры въ Цариградъ, старали са да возбуждаватъ противъ Българи те Кралови те Венгерски (повече Андрея); обаче и това средство ни имъ помогнало, за това, зашто то кралете ти Венгерски быме въ родствении свързуванія сасъ Кралове ти Български.

Недълго обаче кралевство то Българско останао независымо сильно, и самобытно достигнувало свое то благосостояніе. Начало то нападани то му на прави ли впадани то на Половцы те, а напокоць и на Татари те подъ воеводство то на Батыя и други воеводи: повече опасни за самостоятелство то на царство то быме тия впаданія, зашто орди те тѣхни, кои то оставявали въ Българія свои те поселенія (села), постоянно враждебны на правителство то и народа, кои то постоянно живѣяха сасъ грабяни и матежъ. А между това, като си